

[Krag.]

om Landstinget overhovedet havde nogen som helst Eksistensberettigelse mere; thi det, som Landstinget havde som sin Opgave, var jo at forhindre Skatteplyndring, og i saa Henseende havde Landstinget nu ganske svigtet i den senere Tid. (Afbrudelse: Hør!). Jeg ser ikke, at Landstinget overfor de Skattelovforslag, der i Øjeblikket beskæftiger Rigsdagen, har handlet paa væsentlig anden Maade, end Tilfældet var med det ærede Medlem Hr. Korsgaards Skattekrav i Oktober 1931. Erindrer det ærede Medlem ikke den Skatteplyndring, som den Gang fandt Sted? Da sprang det ærede Medlem ikke op her paa Talerstolen og anmodede Landstinget om Standsning. Det ærede Medlem udskrev den Gang en ekstraordinær Indkomstskat paa 17,2 Mill. Kr. med Skat af Skatten. Det ærede Medlem bad ikke Landstinget standse denne Urimelighed. Det ærede Medlem udskrev 30 pCt. af Formueskattens Nedsættelse i det foregaaende Aar, uden at det ærede Medlem derfor paakaldte Landstinget som Hindring. Og jeg ser ikke rettere, end at de Skattelovforslag, som vi om et Øjeblik faar til Behandling i dette høje Ting: et ekstra Kvartals Indkomstskat og Forandring af Formueskatten, i Virkeligheden bygger paa det samme System, er Udtryk for noget ganske tilsvarende, og det kan dog paa ingen Maade være en mere himmelraabende Skatteplyndring i Dag, end det var i Oktober 1931 — Skat af Skatten kræves der dog i hvert Fald ikke ved denne Lejlighed; og det Formueskatteforslag, som nu venteligt gennemføres, er jo et Forslag, som allerede indgik i Kredsen af de Kriseforslag, som vi i Efteraaret 1931 forelagde begge Ting. Saa det er ikke af nogen ny Dato.

Naar man fra den konservative Presses Side — og konservative Talere har gjort det samme — ud over Landet raaber: her ser I det første Resultat af den nedrige Overenskomst, som Venstre har sluttet med Regeringspartierne, saa ved man jo særdeles vel, at det har intet som helst med Sandheden at gøre. Man ved særdeles vel, at Spørgsmaalet om Dækning af Aarets Underskud allerede var til Forhandling under de Forhandlinger, som gik forud for Kriseoverenskomsten af Juni Maaned 1932, og de ærede Medlemmer, som deltog i disse Forhandlinger, vil vide, at nogen Utilbøjelighed hos det konservative Folkeparti til at gaa med til et Kvartals Indkomstskat yderligere for at dække Aarets Underskud mødte vi saa sandelig ikke. (Haste: Ogsaa paa Grundlag af 1931?). Nej,

der er forlangt, at denne Skatteudskrivning skulde finde Sted i Finansaaret 1933—34, og jeg gaar ud fra, endskønt det ikke udtrykkeligt er sagt, at dette betød, at man vilde have dette Kvartals Ekstraskat baseret paa Indkomsterne i Kalenderaaret 1932 eller Regnskabsaaret 1932—33 for de forskellige Virksomheder. Og jeg gør ikke nogen Røverkule af mit Hjerte i denne Sag; jeg vilde meget ønske, at det Forslag, vi nu faar til Behandling for Indkomstskattens Vedkommende, var formet saaledes, at den skulde baseres paa indeværende Skatteaar eller paa det foregaaende Kalenderaar 1932. Men derom kan vi forhaabentlig faa en Forhandling i Stand, og det er jo muligt, at vi kan komme igennem denne Forhandling, hvis de Konservative vil lade Trutmunden snøre af og deltage i dette Arbejde; men jeg erkender, at det bliver væsentlig vanskeligere, hvis de bliver ved at indtage den samme Holdning, som de nu for Tiden gør, og sige: vi vil ikke have med de Sager at gøre, som foreligger i Øjeblikket, vi vil ikke have med deres Forberedelse at gøre; forhaabentlig vil de vel være med til deres Behandling her paa Rigsdagen.

Nej, jeg maa sige, jeg begriber slet ikke den Forargelse, som har grebet de Herrer over det, der her er sket, og jeg vil sige, med Fortiden in mente kan jeg, med al den Tillid, jeg i øvrigt nærer til de Herrer, ikke tage dette alvorligt. Jeg kan ikke tage dette som nogen Realitet, som man i den kommende Tid paa nogen Maade behøver at regne med.

Vi behøver saamænd ikke at gaa helt tilbage til 1931 for at finde de Konservative i Forhandlinger, som vi blev holdt udenfor. Ærede Medlemmer vil jo kunne erindre, at da Forhandlingerne om hele Kriseproblemet i Foraaret 1932 var ført saa langt, at vi var kommet til anden Behandling af Sagen her i Folketinget, og Regeringen var klar over, at dens Planer ikke kunde gennemføres i Rigsdagen, ikke kunde blive til Lov, da anmodede den højtærede Statsminister her fra denne Plads om, at Sagen ikke maatte blive færdigbehandlet, men henvist til senere og fornyet Overvejelse. Der forelaa den Gang et Grundlag for Regeringens finansielle Politik, som kortelig var udtrykt i Kravet om Udskrivning af 50 Mill. Kr. nye Skatter, Ekstraskat, Renteskat, Særskat paa fastlønnede til et Beløb af nogle og tredive Millioner Kroner.

Saaledes laa Landet, da Rigsdagens Møder suspenderedes. Men de Konservatives Indsats suspenderedes virkelig ikke